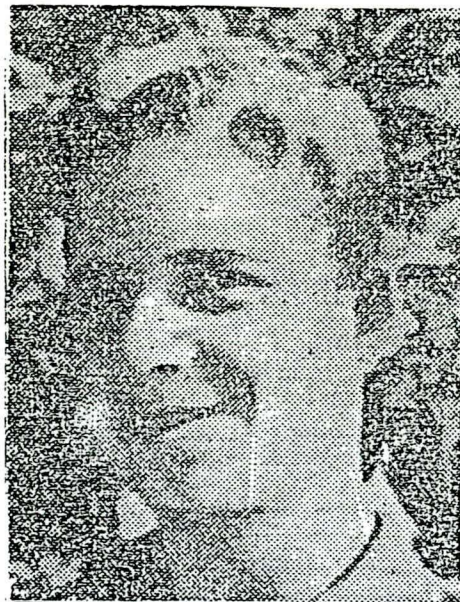

קִיבִי שִׁמְעוֹן

בן שלמה ויהודית. נולד ב־3.5.1929 בירושלים. בגיל 15 סיים את תלמוד־התורה של הספרדים שבעיר העתיקה. היה חבר "הנוער העובד" והצטרף לחברת הנוער בנען. שם היה שומר ורועה. לא נקלט בהכשרה ואחרי שבתו בקיבוץ שנה חזר לירושלים והתמסר לתנועתו — תנועת הנוער העובד. עבד כפקיד ברכבת ובמחלקת הקרקעות של ממשלת המנדט, אך עזב את העבודה כי לא רצה לעבוד עם האנגלים.

אחרי הכרזת או"ם על חלוקת הארץ הופיע מיד בין מגיני העיר העתיקה בירושלים. ב־17.1.1948 ערכו הערבים התקפה קשה על עמדת ה"הגנה" שבבית־החרושת למצות "פרנס" אשר בו עבד. הרימונים שהיו ברשותו אזלו ובאין עצה תפס את הפגזים שעפו לתוך העמדה והשליכם חזרה לעבר הערבים. לבסוף פוצצה העמדה על־ידי חיילים בריטיים וגופו כוסה בעיי המפולת, תהתיהם שכב מחצות הלילה עד אור הבוקר של יום המחרת. חבריו חיפשוהו במרץ וגילו את מקום הימצאו ומיד הוציאוהו והעבירוהו לבית־החולים "משגב לדך". משם הועבר באמבולנס צבאי אנגלי לבית־החולים "הדסה" על־הר־הצופים. בבית־החולים שכב 12 יום, אך מאמצי הרופאים לרפאו מפצעיו לא הועילו והוא נפטר ב־29.1.1948. הובא לקבורה על הר־הזיתים. אחותו שולמית ז"ל אף היא נהרגה בעיר העתיקה מכדורי האויב בחזרה מטיפול בפצועים ב־17.5.1948.